

341**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków,**

sporządzona w Warszawie dnia 4 kwietnia 2000 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 4 kwietnia 2000 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, w następującym brzmieniu:

UMOWA**Artykuł 1****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy
i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof,
klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków****Definicje**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rząd Republiki Litewskiej, zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

Określenia używane w niniejszej umowie mają następujące znaczenie:

zamierzając przyczynić się do rozwijania wzajemnych stosunków w duchu Traktatu o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy, sporządzonego w Wilnie dnia 26 kwietnia 1994 r., oraz Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o wspólnej granicy państwowej, stosunkach prawnych na niej obowiązujących oraz o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach granicznych, sporządzonej w Wilnie dnia 5 marca 1996 r.,

1) „katastrofa, klęska żywiołowa i inny poważny wypadek” — zdarzenie spowodowane przez ludzi, siły przyrody lub inne złożone przyczyny, które powoduje zagrożenie życia i zdrowia ludzi, mienia lub środowiska naturalnego;

mając na uwadze dokument końcowy III Stałego Posiedzenia Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy Europejskiej, które odbyło się w Wiedniu dnia 15 stycznia 1989 r., oraz Dokument Helsiński z dnia 10 lipca 1992 r.,

2) „Strona zwracająca się o pomoc” — Umawiająca się Strona, której upoważnione organy zwracają się o pomoc do drugiej Umawiającej się Strony;

uwzględniając postanowienia Konwencji o transgranicznych skutkach awarii przemysłowych, przyjętej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.,

3) „Strona udzielająca pomocy” — Umawiająca się Strona, której upoważnione organy spełniają prośbę o pomoc drugiej Umawiającej się Strony;

pamiętając o możliwości wystąpienia katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków związanych z rozwojem technologii,

4) „państwo tranzytu” — państwo, przez którego terytorium przemieszczają się grupy ratownicze, wraz z wyposażeniem, i transportuje się środki pomocy w celu dotarcia na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc lub terytorium państwa trzeciego;

rozumiejąc konieczność współpracy obu państw w udzielaniu wzajemnej pomocy podczas katastrof i klęsk żywiołowych lub innych poważnych wypadków oraz w celu zagwarantowania szybkiego wystąpienia grup ratowniczych z wyposażeniem lub środków pomocy, a także biorąc pod uwagę korzyści, jakie może przynieść Umawiającym się Stronom wymiana informacji naukowych i technicznych w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, katastrofom, klęskom żywiołowym lub innym poważnym wypadkom i likwidacji ich skutków,

5) „grupa ratownicza” — zespół osób wystanych przez Stronę udzielającą pomocy w celu udzielenia pomocy Stronie zwracającej się o pomoc na jej terytorium;

6) „ekspert indywidualny” — specjalista w określonej dziedzinie skierowany w celu udzielenia pomocy na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc;

7) „wyposażenie” — materiały, środki techniczne, środki transportu, własne zaopatrzenie grup ratowniczych, psy ratownicze, ekwipunek osobisty oraz przedmioty osobistego użytku członków grup ratowniczych i ekspertów indywidualnych;

8) „środki pomocy” — dobra materialne przeznaczone do bezpłatnego rozdzielania wśród ludności poszkodowanej w wyniku katastrofy, klęski żywiołowej lub innego poważnego wypadku.

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 2

Przedmiot umowy

1. Niniejsza umowa reguluje podstawowe zasady dobrowolnego udzielania pomocy podczas katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, zagrożających życiu i zdrowiu ludzi, mieniu lub środowisku naturalnemu, które nie mogą być w pełni lub szybko opanowane przez Stronę zwracającą się o pomoc. Pomoc jest udzielana na podstawie wniosku.

2. Umawiające się Strony będą współpracować przy rozwijaniu metod i podejmowaniu działań w celu zwiększenia swoich możliwości w zapobieganiu katastrofom, klęskom żywiołowym i innym poważnym wypadkom oraz w usuwaniu ich następstw.

Artykuł 3

Upoważnione organy

1. Organami upoważnionymi do składania i przyjmowania wniosku o udzielenie pomocy są:

— w Rzeczypospolitej Polskiej:

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,

— w Republice Litewskiej:

Ministerstwo Obrony Kraju,

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,

Ministerstwo Spraw Zagranicznych,

przy czym skuteczny jest wniosek o udzielenie pomocy złożony do któregośkolwiek z nich lub przez któreśkolwiek z nich.

2. Umawiające się Strony będą informować się o innych upoważnionych organach uprawnionych do zwracania się o pomoc i przyjmowania wniosków o udzielenie pomocy oraz realizacji innych zadań zgodnie z niniejszą umową, a także o zmianach zachodzących we właściwości tych organów.

3. Upoważnione organy składają wniosek o udzielenie pomocy w formie pisemnej ewentualnie ustnej. Wniosek złożony w formie ustnej musi być bez zbędnej zwłoki potwierdzony na piśmie.

4. Wniosek o udzielenie pomocy określa w szczególności rodzaj, formę, zakres i termin udzielenia pomocy, a także wskazuje upoważniony organ Strony zwracającej się o pomoc odpowiedzialny za koordynację i ogólne kierowanie działaniami ratowniczymi.

5. Upoważniony organ Strony udzielającej pomocy w możliwie najkrótszym czasie podejmuje decyzję w sprawie udzielenia pomocy i informuje Stronę zwracającą się o pomoc o możliwościach, warunkach i rozmiarach udzielenia tejże pomocy. Upoważnione organy Umawiających się Stron uzgadniają następnie szczegółowe warunki udzielenia pomocy.

6. W celu realizacji niniejszej umowy organy, o których mowa w ustępach 1 i 2, są upoważnione do utrzymywania bezpośrednich kontaktów.

Artykuł 4

Formy udzielania pomocy

1. Pomoc może być udzielona na terytorium Strony zwracającej się o pomoc przez grupy ratownicze lub ekspertów indywidualnych, posiadających niezbędne wyposażenie, wyspecjalizowanych w szczególności w gaszeniu pożarów, ratownictwie technicznym, w usuwaniu skutków powodzi, zagrożeń radiacyjnych, chemicznych i ekologicznych, w udzielaniu pomocy medycznej oraz innych pracach ratowniczych.

Na życzenie Strony zwracającej się o pomoc może być ona udzielona przez przekazanie środków pomocy lub w każdej innej postaci.

2. Grupy ratownicze, ekspertów indywidualnych oraz wyposażenie i środki pomocy można transportować drogą lądową, powietrzną lub wodną.

Artykuł 5

Przekraczanie granicy państwowej

1. Mając na celu szybką i skuteczną pomoc, Umawiające się Strony zobowiązują się do zastosowania uproszczonego trybu przekraczania granicy państwowej.

2. Członkowie grupy ratowniczej i eksperci indywidualni, w ramach udzielania pomocy, mogą przekraczać granicę państwową i przebywać na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc na podstawie jakichkolwiek dokumentów poświadczających tożsamość, bez wiz ani zezwoleń na pobyt. Kierownik grupy ratowniczej i ekspert indywidualny, na żądanie odpowiednich służb, okazują zaświadczenie upoważniające do udzielenia pomocy, wydane przez upoważniony organ Strony udzielającej pomocy, i listę osób wchodzących w skład grupy ratowniczej. Wzór zaświadczenia zawiera załącznik do niniejszej umowy. W przypadkach niecierpiących zwłoki, skierowanie grupy ratowniczej lub ekspertów indywidualnych można potwierdzić w inny odpowiedni sposób.

3. Grupy ratownicze i eksperci indywidualni przekraczają granicę państwową w przejściach granicznych, a w przypadkach niecierpiących zwłoki również poza przejściami granicznymi, o czym należy uprzednio poinformować odpowiednie organy ochrony granicy państwowej państw Umawiających się Stron.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio również w przypadkach, kiedy jedna z Umawiających się Stron jest państwem tranzytu. Upoważnione organy wzajemnie poinformują się w odpowiednim czasie o tym, że powstała potrzeba tranzytu, i ustalą sposób jego realizacji, a także sposób udziele-

nia wsparcia grupom ratowniczym i ekspertom indywidualnym.

5. Członkowie grup ratowniczych i eksperci indywidualni mają prawo do noszenia munduru na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc, jeżeli stanowi on ich przepisowy ubiór.

Artykuł 6

Przewóz wyposażenia i środków pomocy przez granicę państwową

1. Umawiające się Strony zastosują uproszczoną procedurę przywozu i wywozu wyposażenia i środków pomocy. Kierownik grupy ratowniczej i eksperci indywidualni, przy przekraczaniu granicy państwowej, są obowiązani do przedstawienia odpowiedniemu organowi celnemu państwa Strony zwracającej się o pomoc spisu przewożonego wyposażenia i środków pomocy.

2. Jeżeli w przypadkach niecierpiących zwłoki nie można przedstawić spisu przewożonego wyposażenia i środków pomocy, spis ten zostanie przedstawiony odpowiedniemu organowi celnemu najpóźniej w ciągu 30 dni od przekroczenia granicy państwowej. W przypadku przywozu i wywozu środków odurzających i substancji psychotropowych, spis ten powinien być przedstawiony podczas przekraczania granicy państwowej.

3. Grupy ratownicze i eksperci indywidualni nie mogą wwozić ani wywozić żadnych innych przedmiotów oprócz wyposażenia i środków pomocy niezbędnych do udzielenia pomocy. Wyposażenie i środki pomocy są zwolnione z ceł, podatków i innych opłat oraz są wykorzystywane wyłącznie w celu udzielenia pomocy. Formalności celne związane z przywozem i wywozem wyposażenia i środków pomocy są załatwiane poza kolejnością.

4. Wyposażenia i środków pomocy nie dotyczą zakazy i ograniczenia obowiązujące w przypadku przywozu i wywozu towarów. Wyposażenie, które nie zostało użyte, utracone lub zniszczone, należy wywieźć z powrotem najpóźniej w ciągu 30 dni od ukończenia udzielenia pomocy. Jeżeli ze względu na istotne okoliczności wywiezienie z powrotem nie jest możliwe, o rodzaju, ilości i miejscu pozostawienia wyposażenia należy zawiadomić upoważniony organ Strony zwracającej się o pomoc, który informuje o tym odpowiedni organ celny. Odpowiednie organy państwa Strony zwracającej się o pomoc mają prawo kontroli wykorzystania i przechowywania wyposażenia i środków pomocy.

5. Jeżeli wyposażenie pozostanie jako środek pomocy na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc, wtedy ten fakt należy niezwłocznie zgłosić upoważnionemu organowi Strony zwracającej się o pomoc, który w razie potrzeby powiadomi o tym odpowiedni organ celny. W takim przypadku do pozostawionego wyposażenia nie mają zastosowania cła, podatki, opłaty i wszelkie inne należności ustalone i po-

bierane zgodnie z przepisami celnymi państw Umawiających się Stron.

6. Środki odurzające i substancje psychotropowe mogą być przywożone tylko w celu udzielenia koniecznej pomocy medycznej, a stosować je może wyłącznie wykwalifikowany personel medyczny, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa Strony udzielającej pomocy. Strona zwracająca się o pomoc ma prawo dokonywać kontroli tych środków na terytorium swojego państwa. Postanowienia ustępów 4 i 5 stosuje się również w przypadku przywozu środków odurzających i substancji psychotropowych na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc i wywozu z powrotem nieużytych środków. W stosunku do nieużytych środków odurzających i substancji psychotropowych, które nie mogą być wywiezione z terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc, mają zastosowanie przepisy prawa państwa tej Strony. Przywozu i wywozu tych środków nie uznaje się za przywóz i wywóz w rozumieniu przepisów odpowiednich umów międzynarodowych dotyczących środków odurzających i substancji psychotropowych.

7. W przypadku użycia pojazdów przy udzielaniu pomocy na podstawie niniejszej umowy, nie wymaga się zezwolenia na międzynarodowy transport drogowy i międzynarodowego ubezpieczenia, a także opłat za użytkowanie autostrad i dróg szybkiego ruchu.

8. Grupy ratownicze, na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc, mają prawo używania własnego oznakowania i urządzeń ostrzegawczych na swoich pojazdach.

9. Postanowienia ustępów od 1 do 8 mają odpowiednie zastosowanie również w przypadkach, kiedy państwo jednej z Umawiających się Stron jest państwem tranzytu.

Artykuł 7

Użycie statków powietrznych

1. Statki powietrzne mogą być używane do transportu grup ratowniczych, ekspertów indywidualnych, wyposażenia i środków pomocy, jak też bezpośrednio przy udzielaniu pomocy.

2. Każda z Umawiających się Stron, w celu realizacji niniejszej umowy, może udzielić zezwolenia drugiej Umawiającej się Stronie na przelot nad terytorium jej państwa oraz lądowanie i start jej statków powietrznych również poza lotniskami międzynarodowymi. W takim przypadku kontrolę graniczną i celną przeprowadzają właściwe organy Strony udzielającej pomocy, a także zawiadamiają o tym fakcie organy graniczne i celne Strony zwracającej się o pomoc.

3. O zamiarze użycia statków powietrznych należy uprzednio powiadomić upoważniony organ Strony zwracającej się o pomoc lub państwa tranzytu oraz udzielić dokładnych informacji o:

a) rodzaju i typie statku powietrznego,

- b) państwie rejestracji i znaku rejestracyjnym statku powietrznego,
- c) liczbie członków załogi i pasażerach,
- d) wyposażeniu i środkach pomocy znajdujących się na pokładzie,
- e) czasie startu, planowanej trasie lotu, miejscu i przewidywanym czasie lądowania.

4. O ile z postanowień ustępów od 1 do 3 nie wynika inaczej, stosuje się przepisy prawa państw Umawiających się Stron, dotyczące krajowego i międzynarodowego ruchu lotniczego.

Artykuł 8

Koordinacja i kierowanie działaniami

1. Koordinacja i ogólne kierowanie działaniami ratowniczymi należą do upoważnionego organu Strony zwracającej się o pomoc.

2. Upoważniony organ Strony zwracającej się o pomoc zapewnia wsparcie i ochronę grupom ratowniczym i ekspertom indywidualnym w czasie wykonywania przez nich zadań związanych z realizacją niniejszej umowy.

3. Dyspozycje dla grup ratowniczych Strony udzielającej pomocy są wydawane wyłącznie ich kierownikom, którzy zlecają poszczególne zadania swym podwładnym.

4. Grupy ratownicze i eksperci indywidualni opuszczają terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc po wykonaniu swoich zadań lub wcześniej, jeżeli zdecyduje tak upoważniony organ jednej z Umawiających się Stron.

5. Strona zwracająca się o pomoc odpowiada za dystrybucję środków pomocy.

Artykuł 9

Zwrot kosztów

1. Strona zwracająca się o pomoc nie pokrywa kosztów udzielenia pomocy, wraz z wydatkami, które powstały w związku ze zużyciem, uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą wyposażenia, poniesionych przez Stronę udzielającą pomocy, o ile upoważnione organy Umawiających się Stron nie uzgodniły inaczej.

2. Każda z Umawiających się Stron ma prawo zażądać, aby koszty powstałe w wyniku udziału statków powietrznych zostały pokryte w połowie przez Stronę zwracającą się o pomoc. W tym przypadku wysokość kosztów oblicza się według taryf obowiązujących na terytorium państwa Strony udzielającej pomocy, w czasie jej udzielania.

3. Grupom ratowniczym i ekspertom indywidualnym Strona zwracająca się o pomoc zapewni na własny koszt zakwaterowanie i niezbędną pomoc medycz-

ną, a po wyczerpaniu przez nich własnych zapasów — wyżywienie, zaopatrzenie w materiały eksploatacyjne, w tym materiały pędne, jak również podstawowe artykuły pierwszej potrzeby.

Artykuł 10

Odszkodowania

1. Każda z Umawiających się Stron zrzeka się wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec drugiej Umawiającej się Strony w przypadku szkód powstałych w wyniku uszkodzenia, zniszczenia lub utraty mienia, o ile spowodował je członek grupy ratowniczej lub ekspert indywidualny w związku z realizacją zadań wynikających z postanowień niniejszej umowy.

2. Każda z Umawiających się Stron zrzeka się wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec drugiej Umawiającej się Strony w przypadku uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia lub śmierci członka grupy ratowniczej bądź eksperta indywidualnego, jeżeli szkoda nastąpiła przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją niniejszej umowy.

3. Jeżeli członek grupy ratowniczej lub ekspert indywidualny Strony udzielającej pomocy, przy wykonywaniu zadań związanych z realizacją postanowień niniejszej umowy, spowoduje powstanie szkody u osoby trzeciej na terytorium państwa Strony zwracającej się o pomoc, to za tę szkodę odpowiada Strona zwracająca się o pomoc, zgodnie z przepisami prawa, które byłyby zastosowane w przypadku szkody spowodowanej przez członka własnej grupy ratowniczej.

4. Postanowień ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli szkoda została spowodowana z winy umyślnej.

5. Upoważnione organy Umawiających się Stron współpracują ze sobą i wymieniają informacje, aby ułatwić dochodzenie roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 11

Inne formy współpracy

1. Upoważnione organy, o których mowa w artykule 3 ustępach 1 i 2, współpracują ze sobą i mogą zawierać odrębne porozumienia, w szczególności w sprawach dotyczących:

- a) wykonania postanowień niniejszej umowy,
- b) prognozowania, profilaktyki i zwalczania katastrof, klęsk żywiołowych lub innych poważnych wypadków, wymiany wszelkich doświadczeń praktycznych oraz użytecznych informacji naukowych i technicznych, organizacji konferencji, roboczych wizyt specjalistów, programów badawczych i kursów specjalistycznych, wymiany wykładowców i słuchaczy odpowiednich placówek szkoleniowych oraz prowadzenia wspólnych ćwiczeń, a także doradczego udziału ekspertów-naukowców w sztabach operacyjnych,
- c) poszukiwania i identyfikacji osób poszkodowanych oraz mienia na terytorium Umawiających się

Stron zgodnie z obowiązującym tam prawem oraz badania przyczyn katastrof lub innych poważnych wypadków zawinionych przez ludzi.

2. Umawiające się Strony będą wymieniać informacje o zagrożeniach mogących rozprzestrzenić się i spowodować szkody na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, łącznie z przekazywaniem danych pomiarowych i prognoz.

3. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się odpowiednio w przypadku wspólnych ćwiczeń, w których grupy ratownicze jednej Umawiającej się Strony przebywają na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 12

Środki łączności

Upoważnione organy Umawiających się Stron podejmą wspólnie odpowiednie starania, w celu umożliwienia łączności telekomunikacyjnej między organami wymienionymi w artykule 3, między tymi organami a wysłanymi przez nie grupami ratowniczymi, jak i między grupami ratowniczymi, a także między wysłanymi grupami ratowniczymi a właściwym kierownictwem akcji ratowniczej.

Artykuł 13

Wymiana danych osobowych

1. Postanowienia niniejszego artykułu, dotyczące udostępniania danych osobowych, stosuje się z uwzględnieniem przepisów prawa wewnętrznego państw każdej z Umawiających się Stron.

2. Dane osobowe mogą być udostępnione wyłącznie upoważnionym organom. Udostępnienie danych osobowych innym organom jest możliwe tylko po wcześniejszym wyrażeniu zgody przez upoważniony organ przekazujący dane.

3. Odbiorca danych osobowych może je wykorzystać wyłącznie do celów i na warunkach określonych przez udostępniającego i tylko w celu realizacji postanowień niniejszej umowy. Po ustaniu powodu przekazania należy te dane zniszczyć bez zbędnej zwłoki i powiadomić o tym fakcie udostępniającego dane.

4. Udostępniający dane osobowe odpowiada za prawdziwość udostępnianych danych. Jeżeli okaże się, że przekazano dane błędne lub takie, których nie wolno było przekazywać, należy o tym niezwłocznie powiadomić ich odbiorcę, który jest zobowiązany poprawić lub zniszczyć te dane.

5. Udostępniający i odbiorca danych osobowych mają obowiązek skutecznej ochrony udostępnianych danych osobowych przed niepowołanym dostępem do nich, nieuprawnioną zmianą i nieuprawnionym ich ujawnieniem.

Artykuł 14

Rozstrzygnięcie sporów

Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy upoważnione organy Umawiających się Stron będą rozwiązywać w drodze rokowań, a w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, spór będzie rozstrzygany w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 15

Stosunek do innych umów międzynarodowych

Niniejsza umowa nie narusza praw i zobowiązań żadnej z Umawiających się Stron wynikających z innych wiążących je umów międzynarodowych.

Artykuł 16

Postanowienia końcowe

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Wilnie.

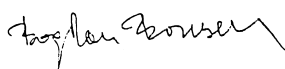
2. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana w formie pisemnej drogą dyplomatyczną przez każdą z Umawiających się Stron. W takim przypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania noty informującej o wypowiedzeniu.

3. Zmiana niniejszej umowy może nastąpić w drodze pisemnego porozumienia Umawiających się Stron, w trybie zawarcia umowy międzynarodowej.

4. Załącznik do niniejszej umowy może być zmieniany w drodze wzajemnych pisemnych uzgodnień upoważnionych organów.

Umowę niniejszą sporządzono w Warszawie dnia 4 kwietnia 2000 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i litewskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

W imieniu
Rządu Rzeczypospolitej
Polskiej

W imieniu
Rządu Republiki
Litewskiej

Załącznik do Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków

WZÓR/PAVYZDYS

.....
nazwa organu
 institucijos pavadinimas

.....
miejsowość, data
 vieta, data

ZAŚWIADCZENIE
LIUDIJIMAS

Pan/Pani Ponas/Ponia **jest kierownikiem polskiej/litewskiej^{*)} grupy**
 imię, nazwisko/vardas, pavarde

ratowniczej/ekspertem indywidualnym^{*)} wystanej/wystanym^{*)} w celu udzielenia pomocy yra Lenkijos/Lietuvos^{*)} gelbėtojų grupės/pavienis ekspertas^{*)}, siunčiamos/siunčiamas^{*)} teikti pagalbą **na terytorium**
 teritorijoje, **na podstawie wniosku** remiantis, **z dnia** d.
 nazwa organu/institucijos pavadinimas data/data

prašymu, vadovas/vadovė.

Niniejsze zaświadczenie, na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, upoważnia grupę ratowniczą/eksperta indywidualnego^{*)} do:

Šiuo liudijimu, remiantis Lenkijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės sutartimi dėl bendradarbiavimo ir abipusės pagalbos katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų ypatingų atsitikimų atvejais, gelbėtojų grupei/pavieniam ekspertui^{*)} leidžiama:

- **przekraczania granicy państwowej i pobytu na terytorium Republiki Litewskiej/Rzeczypospolitej Polskiej**, vykti per valstybės sieną ir būti Lietuvos Respublikos/Lenkijos Respublikos teritorijoje,
- **przekraczania granicy państwowej i tranzytu przez terytorium Republiki Litewskiej/Rzeczypospolitej Polskiej^{*)}**, vykti per valstybės sieną ir vykti tranzitu per Lietuvos Respublikos/Lenkijos Respublikos^{*)} teritoriją.

W skład polskiej/litewskiej^{*)} grupy ratowniczej wchodzi Lenkijos/Lietuvos^{*)} gelbėtojų grupėje yra **osób** asmenų(-ys).

Grupa ratownicza/ekspert indywidualny^{*)} ma ze sobą wyposażenie, w tym:

Gelbėtojų grupė/pavienis ekspertas^{*)} turi šią įrangą:

- **pojazdów**/transporto priemonių,
- **przyczep (naczep)**/priekabų (puspriekabių),
- **statków powietrznych**/orlaivių,
- **psów ratowniczych**/šunų-gelbėtojų.

Na terytorium **wwozi się następujące środki pomocy:** teritoriją įvežamos tokios pagalbos priemonės:

.....

.....
 Podpis/Parašas

^{*)} **Niepotrzebne skreślić/nereikalinga išbraukti**

LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S

DĖL BENDRADARBIAVIMO IR ABIPUSĖS PAGALBOS ĮVYKUS
KATASTROFOMS, GAIVALINĖMS NELAIMĖMS
BEI KITIEMS YPATINGIEMS ATSITIKIMAMS

Lenkijos Respublikos Vyriausybė
ir
Lietuvos Respublikos Vyriausybė,
toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis:

siekdamos plėtoti tarpusavio santykius 1994 m. balandžio 26 d. Vilniuje pasirašytos Lenkijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos draugiškų santykių ir gero kaimyninio bendradarbiavimo sutarties bei 1996 m. kovo 5 d. Vilniuje pasirašytos Lenkijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos sutarties dėl bendros valstybės sienos, su ja susijusių teisinių santykių, taip pat dėl bendradarbiavimo ir abipusės pagalbos šioje srityje, dvasia,

atsižvelgdamos į Europos saugumo ir bendradarbiavimo konferencijos III nuolatinio posėdžio, įvykusio 1989 m. sausio 15 d. Vienoje, baigiamąjį dokumentą, ir į 1992 m. liepos 10 d. Helsinkio dokumentą,

atsižvelgdamos į 1992 m. kovo 17 d. Helsinkyje priimtos Konvencijos dėl pramoninių avarių tarpvalstybinio poveikio nuostatas,

numatydamos katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų, su technologijos plėtra susijusių, ypatingų atsitikimų tikimybę,

suvokdamos abiejų valstybių bendradarbiavimo būtinybę teikiant savitarpio pagalbą katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų ypatingų atsitikimų atvejais ir norint užtikrinti, kad gelbėtojų grupės su įranga arba pagalbos priemonės būtų siunčiamos nedelsiant, taip pat atsižvelgdamos į tai, koks naudingas Susitariančiosioms Šalims gali būti keitimasis moksline ir technine informacija pramoninių avarių, katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų ypatingų atsitikimų prevencijos ir jų padarinių likvidavimo srityje, susitarė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šioje Sutartyje vartojamos sąvokos turi tokią reikšmę:

1. „katastrofa, gaivalinė nelaimė bei kitas ypatingas atsitikimas“ - dėl žmonių, gamtos jėgų ar kitų nepaprastų priežasčių poveikio atsitikęs įvykis, kuris sukelia pavojų žmonių gyvybei ir sveikatai, turtui arba gamtos aplinkai;
2. „pagalbos prašančioji šalis“ - Susitariančioji Šalis, kurios įgaliotosios institucijos kreipiasi į kitą Susitariančiąją Šalį dėl pagalbos;
3. „pagalbą teikiančioji šalis“ - Susitariančioji Šalis, kurios įgaliotosios institucijos patenkina kitos Susitariančiosios Šalies pagalbos prašymą;
4. „tranzito valstybė“ - valstybė, per kurios teritoriją vyksta gelbėtojų grupės su įranga ir yra gabenamos pagalbos priemonės, kad pasiektų pagalbos prašančiosios šalies arba trečiosios valstybės teritoriją;
5. „gelbėtojų grupė“ - pagalbą teikiančiosios šalies siunčiama asmenų grupė, siekiant pagalbos prašančiajai šaliai suteikti pagalbą jos teritorijoje;
6. „pavienis ekspertas“ - tam tikros srities specialistas, siunčiamas į pagalbos prašančiosios šalies teritoriją suteikti jai pagalbos;
7. „įranga“ - medžiagos, technikos, transporto priemonės, nuosavas gelbėtojų grupių aprūpinimas, gelbėjimo šunys, gelbėtojų grupių narių arba pavienių ekspertų asmeninė ekipuotė bei asmeninio naudojimo daiktai;
8. „pagalbos priemonės“ - materialinės vertybės, skirtos nemokamai išdalyti gyventojams, nukentėjusiems dėl katastrofos, gaivalinės nelaimės arba kito ypatingo atsitikimo.

2 straipsnis

Sutarties objektas

- 1) Ši Sutartis reguliuoja savanoriškos pagalbos teikimo principus, įvykus katastrofai, gaivalinei nelaimei ar kitiems ypatingiems atsitikimams, kai kyla pavojus žmonių

gyvybei ir sveikatai, turtui arba aplinkai, o pagalbos prašančioji šalis nepajėgia visiškai arba greitai likviduoti padarinių. Pagalba suteikiama pateikus prašymą.

- 2) Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus, taikydamos metodus bei vykdydamos veiksmus, siekdamos padidinti savo prevencines galimybes bei galimybes likviduoti katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų ypatingų atsitikimų sukeltus padarinius.

3 straipsnis

Įgaliotosios institucijos

1. Pateikti ir priimti prašymą suteikti pagalbą yra įgaliotos šios institucijos:
Lenkijos Respublikoje:
Vidaus reikalų ir administracijos ministras.
Lietuvos Respublikoje:
Krašto apsaugos ministerija,
Vidaus reikalų ministerija,
Užsienio reikalų ministerija,
galioja bet kuriai iš jų pateiktas ar priimtas prašymas suteikti pagalbą;
2. Pagal šios Sutarties nuostatas Susitariančiosios Šalys informuos viena kitą apie kitas institucijas, kurios įgaliotos kreiptis pagalbos ir priimti prašymus suteikti pagalbą bei vykdyti kitas užduotis, taip pat apie šių institucijų kompetencijos pasikeitimus.
3. Įgaliotosios institucijos pateikia prašymą suteikti pagalbą raštu arba žodžiu. Žodžiu pateiktą prašymą reikia nedelsiant patvirtinti raštu.
4. Prašyme suteikti pagalbą, be kita ko, nustatyti teikiamos pagalbos formą, apimtis ir terminus, taip pat nurodoma pagalbos prašančiosios šalies įgaliota institucija, atsakinga už gelbėjimo veiksmų koordinavimą ir bendrą vadovavimą.

5. Pagalbą teikiančiosios šalies įgaliotoji institucija kuo skubiau priima sprendimą suteikti pagalbą ir informuoja pagalbos prašančiąją šalį apie pagalbos suteikimo galimybes, sąlygas ir apimtį. Toliau Susitariančiųjų Šalių įgaliotosios institucijos suderina detalias pagalbos teikimo sąlygas.
6. Kad būtų įgyvendinta ši Sutartis, institucijos, nurodytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, yra įgaliotos palaikyti tiesioginius ryšius.

4 straipsnis

Pagalbos teikimo formos

1. Pagalbos prašančiosios šalies teritorijoje pagalbą gali suteikti gelbėtojų grupės arba pavieniai ekspertai, aprūpinti būtina įranga, be kita ko, pasirengę gesinti gaisrus, teikti techninę pagalbą, šalinti potvynių, radioaktyviojo, cheminio ir ekologinio pavojaus padarinius, suteikti medicinos pagalbą bei atlikti kitus gelbėjimo darbus. Pagalbos prašančiosios šalies pageidavimu pagalba gali būti teikiama perduodant pagalbos priemones ar bet kuriuo kitu būdu.
2. Gelbėtojų grupes, pavienius ekspertus, įrangą ir pagalbos priemones galima gabenti žemės, oro arba vandens transportu.

5 straipsnis

Valstybės sienos perėjimas

1. Siekdamos kuo skubiau ir veiksmingiau suteikti pagalbą Susitariančiosios Šalys įsipareigoja taikyti supaprastintą vykimo per valstybės sieną tvarką.

2. Gelbėtojų grupės nariai arba pavieniai ekspertai, vykstantys teikti pagalbos, gali kirsti valstybės sieną ir būti pagalbos prašančiosios šalies teritorijoje, turėdami bet kokią asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą, be vizų ir leidimų būti šalyje. Atitinkamoms tarnyboms pareikalavus gelbėtojų grupės vadovas ar pavienis ekspertas pateikia pagalbą teikiančios šalies įgaliotosios institucijos išduotą liudijimą, įgaliojantį teikti pagalbą, ir asmenų, sudarančių gelbėtojų grupę, sąrašą. Liudijimo pavyzdys yra šios Sutarties priedas. Neatidėliotinais atvejais gelbėtojų grupės ar pavienio eksperto siuntimą galima patvirtinti kitu tinkamu būdu.
3. Gelbėtojų grupės arba pavieniai ekspertai kerta valstybės sieną pasienio kontrolės punktuose, o neatidėliotinais atvejais - taip pat už pasienio kontrolės punkto ribų, apie tai iš anksto informavę atitinkamas Susitariančiųjų Šalių valstybės sienos apsaugos institucijas.
4. 1 ir 2 dalių nuostatos atitinkamai taikomos ir tais atvejais, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių yra tranzito valstybė. Įgaliotosios institucijos atitinkamu laiku informuoja viena kitą apie tranzito būtinybę ir nustato jo vykdymo būdą, taip pat apie paramos gelbėtojų grupėms ir paviniams ekspertams suteikimo būdą.
5. Gelbėtojų grupės nariai arba pavieniai ekspertai turi teisę pagalbos prašančiosios šalies teritorijoje vilkėti uniformą, jeigu tokia yra jų apranga pagal reglamentą.

6 straipsnis

Įrangos ir pagalbos priemonių vežimas per valstybės sieną

1. Susitariančiosios Šalys taikys supaprastintą įrangos ir pagalbos priemonių įvežimo ir išvežimo procedūrą. Gelbėtojų grupės vadovas arba pavieniai ekspertai, kirsdami valstybės sieną, privalo pateikti atitinkamai pagalbos prašančiosios šalies muitinės institucijai vežamos įrangos ir pagalbos priemonių sąrašą.

2. Jeigu neatidėliotinais atvejais nėra galimybės pateikti vežamos įrangos ir pagalbos priemonių sąrašo, toks sąrašas turi būti pateiktas atitinkamai muitinės institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo valstybės sienos kirtimo datos. Kai yra įvežamos ir išvežamos narkotinės ir psichotropinės medžiagos, šis sąrašas turi būti pateiktas kertant valstybės sieną.
3. Gelbėtojų grupės arba pavieniai ekspertai negali įvežti ir išvežti jokių kitų daiktų, išskyrus įrangą ir pagalbos priemones, būtinas pagalbai suteikti. Įranga ir pagalbos priemonės neapmokestinamos muitais, mokesčiais bei rinkliavomis ir naudojamos tik pagalbai teikti. Įvežant ir išvežant įrangą ir pagalbos priemones muitinis įforminimas tvarkomas be eilės.
4. Prekių įvežimo ir išvežimo draudimai ir apribojimai netaikomi įvežamoms įrangai ir pagalbos priemonėms. Atliekant gelbėjimo darbus nesunaudotos, neprarastos ar nesunaikintos įranga ir pagalbos priemonės privalo būti išvežtos atgal ne vėliau kaip per 30 dienų po pagalbos suteikimo pabaigos. Jeigu dėl esminių aplinkybių jų išvežti atgal neįmanoma, apie įrangos rūšį, kiekį ir palikimo vietą reikia informuoti pagalbos prašančiosios šalies instituciją, kuri apie tai informuoja atitinkamą muitinės instituciją. Pagalbos prašančiosios šalies atitinkamos institucijos turi teisę kontroliuoti įrangos bei pagalbos priemonių panaudojimą ir saugojimą.
5. Jeigu įranga kaip pagalbos priemonė lieka pagalbos prašančiosios šalies teritorijoje, tuomet apie šį faktą būtina nedelsiant pranešti pagalbos prašančiosios šalies įgaliotajai institucijai, kuri prireikus praneš apie tai atitinkamai muitinės institucijai. Tokiu atveju paliktai įrangai netaikomi muitai, mokesčiai, rinkliavos ir jokie kiti mokejimai, nustatomi ir renkami pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių muitų nuostatus.
6. Leidžiama įvežti tik būtinajai medicinos pagalbai teikti reikalingas narkotines ir psichotropines medžiagas, kurias naudoti leidžiama tik kvalifikuotam medicinos personalui pagal pagalbos prašančiosios šalies vidaus teisės normas. Pagalbos

prašančioji šalis turi teisę savo valstybės teritorijoje kontroliuoti šias medžiagas. 4 ir 5 dalių nuostatos taip pat taikomos, kai į pagalbos prašančiosios šalies teritoriją įvežamos ir iš jos išvežamos nepanaudotos narkotinės ir psichotropinės medžiagos. Nepanaudotoms narkotinėms ir psichotropinėms medžiagoms, kurios negali būti išvežtos iš pagalbos prašančiosios šalies teritorijos, taikomos tos šalies teisės normos. Pagal atitinkamas tarptautines sutartis dėl narkotinių ir psichotropinių medžiagų nelaikoma, kad šios medžiagos įvežamos ir išvežamos.

7. Pagal šią Sutartį nereikalaujama, kad transporto priemonės, naudojamos teikiant pagalbą, turėtų tarptautinio kelių transporto leidimus ir tarptautinį draudimą, taip pat nereikia mokėti mokesčių už autostradų ir greitkelių naudojimą.
8. Gelbėtojų grupės pagalbos prašančiosios šalies teritorijoje turi teisę ant savo transporto priemonių naudoti savo identifikavimo ženklus ir įspėjamuosius signalus.
9. 1-8 dalių nuostatos atitinkamai taikomos ir tais atvejais, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių yra tranzito valstybė.

7 straipsnis

Orlaivių panaudojimas

1. Orlaiviai gali būti naudojami gelbėjimo grupėms arba pavieniams ekspertams, įrangai ir pagalbos priemonėms vežti, taip pat pagalbai tiesiogiai teikti.
2. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių, siekdama vykdyti šią Sutartį, gali leisti, kad kitos Susitariančiosios Šalies orlaiviai skristų virš jos valstybės teritorijos, taip pat nusileistų ir kiltų už tarptautinių oro uostų ribų. Tuo atveju pasienio kontrolę ir muitinį patikrinimą atlieka kompetentingos pagalbai teikiančiosios šalies įstaigos, kurios apie šį faktą praneša pagalbos prašančiosios šalies pasienio ir muitinės įstaigoms.

3. Įgaliotą pagalbos prašančiosios šalies arba tranzito valstybės instituciją apie ketinimą panaudoti orlaivius reikia iš anksto įspėti ir pateikti jai tikslią informaciją apie:
 - a) orlaivio rūšį ir tipą,
 - b) orlaivio registravimo valstybę ir jo registracijos ženklą,
 - c) įgulos narių ir keleivių skaičių,
 - d) orlaiviu gabenamas įrangą ir pagalbos priemones,
 - e) kilimo laiką, planuojamą skrydžio maršrutą, numatomą nusileidimo vietą ir laiką.
4. Jėigu šio straipsnio 1-3 dalių nuostatos nenustato kitaip, taikomos Susitariančiųjų Šalių vidaus ir tarptautinio oro eismo teisės normos.

8 straipsnis

Veiksmų koordinavimas ir vadovavimas jiems

1. Gelbėjimo veiksmus koordinuoja ir bendriems veiksams vadovauja pagalbos prašančiosios šalies įgaliotoji institucija.
2. Pagalbos prašančiosios šalies įgaliotoji institucija užtikrina paramą ir apsaugą gelbėtojų grupėms arba pavieniams ekspertams, kai jie vykdo užduotis, susijusias su šios Sutarties vykdymu.
3. Nurodymai pagalbą teikiančiosios šalies gelbėtojų grupėms perduodami tik jų vadovams, kurie savo pavaldiniams paveda atlikti atskiras užduotis.
4. Gelbėjimo grupės arba pavieniai ekspertai palieka pagalbos prašančiosios šalies valstybės teritoriją atlikę savo užduotis arba anksčiau, jeigu taip nusprendžia vienos iš Susitariančiųjų Šalių įgaliotoji institucija.
5. Pagalbos prašančioji šalis atsako už pagalbos priemonių paskirstymą.

9 straipsnis

Išlaidų atlyginimas

1. Pagalbos prašančioji šalis neatlygina pagalbą teikiančiajai šaliai pagalbos suteikimo išlaidų, taip pat išlaidų, atsiradusių dėl dalinio arba visiško atvežtos įrangos susidėvėjimo, sugadinimo ar praradimo, jeigu Susitariančiųjų Šalių įgaliotosios institucijos nesusitarė kitaip.
2. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių turi teisę pareikalauti, kad pusę išlaidų, susijusių su orlaivių panaudojimu, apmokėtų pagalbos prašančioji šalis. Šiuo atveju išlaidų dydis skaičiuojamas pagal pagalbą teikiančiosios šalies teritorijoje teikiant pagalbą galiojančius tarifus.
3. Pagalbą teikiančiosios šalies gelbėtojų grupėms arba pavieniams ekspertams pagalbos prašančioji šalis savo sąskaita užtikrina nakvynę ir būtiną medicinos pagalbą, o pasibaigus jų nuosavoms atsargoms - aprūpinimą maistu, eksploatacinėmis medžiagomis, tarp jų degalais, taip pat būtiniausiais reikmenimis.

10 straipsnis

Nuostolių atlyginimas

1. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių atsisako reikalavimo atlyginti kitai Susitariančiajai Šaliai nuostolius, atsiradusius dėl jai priklausančio turto sugadinimo, sunaikinimo ar praradimo, kai žalą padarė gelbėtojų grupės narys arba pavienis ekspertas, atlikęs užduotis, susijusias su šios Sutarties nuostatomis.
2. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių atsisako bet kokių pretenzijų kitai Susitariančiajai Šaliai atlyginti nuostolius dėl gelbėtojų grupės nario arba pavienio eksperto kūno sužalojimo, sveikatos praradimo ar mirties, jeigu tai atsitiko vykdant užduotį, susijusią su šios Sutarties nuostatomis.

3. Jeigu pagalbą teikiančiosios šalies gelbėtojų grupės narys arba pavienis ekspertas, atlikdamas savo užduotis, susijusias su šios Sutarties nuostatų vykdymu, padaro žalą trečiajam asmeniui pagalbos prašančiosios šalies teritorijoje, už šią žalą atsako pagalbos prašančioji šalis pagal teisės normas, kurios būtų taikomos žalą padarius savo gelbėtojų grupės nariui.
4. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jeigu žala buvo padaryta tyčia.
5. Susitariančiųjų Šalių įgaliotosios institucijos bendradarbiauja ir keičiasi informacija, siekdamos palengvinti nuostolių už padarytą žalą atlyginimą.

11 straipsnis

Kitos bendradarbiavimo formos

1. Šios Sutarties 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse paminėtos įgaliotosios institucijos bendradarbiauja ir turi teisę laikytis atskirų susitarimų, ypač dėl:
 - a) šios Sutarties nuostatų vykdymo,
 - b) katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų ypatingų atsitikimų prognozavimo, profilaktikos ir padarinių likvidavimo, keitimosi praktine patirtimi ir naudinga mokslinė bei technine informacija, konferencijų, specialistų darbo vizitų, tyrimų programų ir specialybės kursų rengimo, atitinkamų mokymo įstaigų keitimosi dėstytojais ir klausytojais, bendrų pratybų rengimo, taip pat mokslininkų-ekspertų patariamąsios veiklos operatyviniuose štabuose,
 - c) nukentėjusiųjų bei turto paieškos ir identifikavimo Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose pagal ten galiojančią teisę, taip pat katastrofų ar kitų dėl žmonių kaltės kilusių ypatingų atsitikimų priežasčių tyrimo.
2. Susitariančiosios Šalys keisis informacija apie pavojus, galinčius paplisti ir sukelti žalą kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, kartu perduodamos matavimo ir prognozių duomenis.

3. Šios Sutarties nuostatos atitinkamai taikomos per bendras pratybas, kurių metu vienos Susitariančiosios Šalies gelbėtojų grupės yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

12 straipsnis

Ryšio priemonės

Susitariančiųjų Šalių įgaliotosios institucijos vykdys bendrus veiksmus siekdamas užtikrinti telekomunikacinę ryšį tarp šios Sutarties 3 straipsnyje minimų institucijų, tarp institucijų ir jų pasiūstų gelbėtojų grupių, tarp gelbėtojų grupių, taip pat tarp gelbėtojų grupių ir gelbėjimo darbų vadovybės.

13 straipsnis

Keitimasis duomenimis apie asmenis

1. Šio straipsnio nuostatos dėl duomenų apie asmenis pateikimo taikomos atsižvelgiant į kiekvienos Susitariančiosios Šalies vidaus teisės normas.
2. Duomenys apie asmenis gali būti pateikiami tik įgaliotosioms institucijoms. Kitoms institucijoms teikti duomenis apie asmenis galima tik iš anksto gavus duomenis pateikiančios įgaliotosios institucijos sutikimą.
3. Duomenų apie asmenis gavėjas gali juos panaudoti tik duomenų teikėjo nurodytiems tikslams ir sąlygomis ir tik šios Sutarties nuostatoms įgyvendinti. Kai nebėra būtinybės perduoti duomenis, juos gavusi institucija privalo nedelsiant tuos duomenis sunaikinti ir pranešti apie šį faktą duomenis perdavusiai institucijai.
4. Duomenų apie asmenis teikėjas atsako už perduotų duomenų teisingumą. Paašškėjus, jog perduoti klaidingi duomenys arba tokie, kurių perduoti nebuvo galima, apie tai reikia nedelsiant pranešti jų gavėjui, kuris privalo tuos duomenis ištaisyti arba sunaikinti.

5. Duomenų apie asmenis teikėjas ir jų gavėjas privalo užtikrinti veiksmingą duomenų apsaugą, kad prie tų duomenų negalėtų prieiti neįgaliojieji asmenys ir kad jie nebūtų neteisėtai keičiami ir atskleidžiami.

14 straipsnis

Ginčų sprendimas

Ginčai dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo bus sprendžiami Susitariančiųjų Šalių įgaliotųjų institucijų derybomis. Nepasiekus susitarimo, ginčas bus sprendžiamas diplomatinio būdu.

15 straipsnis

Santykis su kitomis tarptautinėmis sutartimis

Ši Sutartis nekeičia Susitariančiųjų Šalių teisių ir pareigų, susijusių su kitomis Šalims privalomomis tarptautinėmis sutartimis.

16 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus trisdešimčiai dienų po pasikeitimo ratifikavimo dokumentais dienos. Ratifikavimo dokumentais bus pasikeista *Vilniuje*
2. Ši Sutartis sudaryta neribotam laikotarpiui. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali ją nutraukti raštu, diplomatinio keliu. Šiuo atveju ji netenka galios praėjus 6 mėnesiams po notos, informuojančios apie Sutarties nutraukimą, gavimo dienos.
3. Sutartis gali būti pakeista abipusiu Susitariančiųjų Šalių raštišku susitarimu pagal tarptautinių sutarčių sudarymo tvarką.

4. Šios Sutarties priedas gali būti pakeistas abipusiu įgaliotųjų institucijų raštišku susitarimu.

Ši Sutartis sudaryta *Varšuvoje 2000* m. *balandžio 4* d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lenkų ir lietuvių kalbomis. Abu tekstai turi vienodą galią.

Lenkijos Respublikos

Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos

Vyriausybės vardu

Lenkijos Respublikos Vyriausybės
ir
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
Sutarties
dėl bendradarbiavimo ir abipusės pagalbos įvykus
katastrofoms, gaivalinėms nelaimėms
bei kitiems ypatingiems atsitikimams
p r i e d a s

WZÓR / PAVYZDYS

<p>nazwa organu institucijos pavadinimas</p>	<p>miejscowość, data vieta, data</p>
---	---

ZAŚWIADCZENIE
LIUDIJIMAS

Pan / Pani Ponas / Ponia **jest kierownikiem polskiej /**
imię, nazwisko / vardas, pavardė
litewskiej*) grupy ratowniczej / ekspertem indywidualnym*) wysłanej / wysłanym*)
w celu udzielenia pomocy yra Lenkijos / Lietuvos*) gelbėtojų grupės / pavienis
ekspertas*), siunčiamos / siunčiamas *) teikti pagalbos na terytorium
..... **teritorijoje, na podstawie wniosku**
remiantis, **z dnia** d. prašymu, vadovas / vadovė.
nazwa organu/institucijos pavadinimas data/data

Niniejsze zaświadczenie, na podstawie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, upoważnia grupę ratowniczą / eksperta indywidualnego*) do:

Šiuo liudijimu, remiantis Lenkijos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės sutartimi dėl bendradarbiavimo ir abipusės pagalbos katastrofų, gaivalinių nelaimių bei kitų ypatingų atsitikimų atvejais, gelbėtojų grupei / pavieniam ekspertui *) leidžiama:

- przekraczania granicy państwowej i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Republiki Litewskiej, vykti per valstybės sieną ir būti Lenkijos Respublikos / Lietuvos Respublikos teritorijoje,
- przekraczania granicy państwowej i tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Republiki Litewskiej *), vykti per valstybės sieną ir vykti tranzitu per Lenkijos Respublikos / Lietuvos Respublikos *) teritoriją.

W skład polskiej / litewskiej *) grupy ratowniczej wchodzi Lenkijos / Lietuvos *) gelbėtojų grupėje yra..... osób asmenų (-ys).

Grupa ratownicza / ekspert indywidualny*) ma ze sobą wyposażenie, w tym:

Gelbėtojų grupė / pavienis ekspertas *) turi šią įrangą:

- pojazdów / transporto priemonių,
- przyczep (naczep)/ priekabų (puspriekabių),
- statków powietrznych / orlaivių,
- psów ratowniczych / šunų gelbėtojų.

Na terytorium wwozi się następujące środki pomocy:
teritoriją įvežamos tokios pagalbos priemonės:

.....
.....
.....

.....

Podpis / Parašas

* Niepotrzebne skreślić / nereikalinga išbraukti

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 18 marca 2003 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

342

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 października 2003 r.

w sprawie mocy obowiązującej Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, sporządzonej w Warszawie dnia 4 kwietnia 2000 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 18 marca 2003 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy i wzajemnej pomocy w przypadku katastrof, klęsk żywiołowych i innych poważnych wypadków, sporządzoną w Warszawie dnia 4 kwietnia 2000 r.

Zgodnie z artykułem 16 ustęp 1 umowy dnia 2 lipca 2003 r. w Wilnie została dokonana wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

Umowa weszła w życie dnia 1 sierpnia 2003 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Cimoszewicz*

343

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej,

sporządzona w Kijowie dnia 3 marca 1999 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 3 marca 1999 r. została sporządzona w Kijowie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Ukrainy, zwane dalej „Stronami”,

— zaniepokojone rozszerzaniem się przestępczości zorganizowanej,

— powodowane pragnieniem rozwoju i utrwalania stosunków przyjaźni i wzajemnej współpracy między obydwojoma państwami,

— przekonane o istotnym znaczeniu współpracy organów ochrony bezpieczeństwa i porządku pu-